

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 44C/144/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1411213987
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Vaverčáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2018:1411213987.11

Uznesenie

Okresný súd Bratislava III. v Bratislave, v právnej veci žalobkyne: B.. I. C., bývalá sudkyňa Okresného súdu Bratislava IV, Saratovská 1/a, Bratislava, štátna občianka SR, v zastúpení: Advokátska kancelária Mandzák a spol. s.r.o., Zámocká 5, Bratislava, IČO: 35 943 882, proti žalovanému: Rozhlas a televízia Slovenska, Mýtna 1, Bratislava, IČO: 47 232 480, za účasti intervenienta: Zuzana Piussi, bytom Kuzmányho 12, Bratislava, v zastúpení: JUDr. Alojz Baránik, advokát s.r.o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 46 940 561, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 30.000,- Eur, takto

rozhodol:

I. Súd konanie **z a s t a v u j e** .

II. Žalovanému súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

III. Intervenientovi súd priznáva náhradu trov konania voči žalobkyňi v rozsahu 100%, ktoré je povinná žalobkyňa zaplatiť do pätnástich dní od právoplatnosti rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka o výške náhrady trov konania, na účet právneho zástupcu intervenienta .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 24.10.2011 (doručenou súdu dňa 25.10.2011) domáhala voči žalovanému určenia, že odvysielaním zvukovo - obrazového záznamu z rozhovoru medzi žalobkyňou a M.. J. L. v relácii „ Večer pod lampou „ dňa 22. 9. 2011, došlo k neoprávnenému zásahu do práva žalobkyne na ochranu osobnosti, uloženia povinnosti ospravedlnenia žalobkyňi a zaplataenia náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 30.000,- Eur a trov konania.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť v celom rozsahu.

3. Intervenient, ktorý vstúpil do konania na stranu žalovaného na základe rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave uznesením č. k. 8 Co 9/2017 - 334 zo dňa 17.08.2017 (právoplatné dňa.....dopln) žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

4. Písomným podaním zo dňa 18.05.2018 doručeným súdu dňa 22.05.2018 zobrala žalobkyňa žalobu zo dňa 24.10.2011 v celom rozsahu späť a žiadala konanie v zmysle § 144 CSP zastaviť a súčasne žiadala, aby súd žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania.

Späťvzatie žaloby žalobkyňa odôvodnila tým, že súdne konanie prebieha už siedmy rok, počas ktorého súd vytyčil jediné pojednávanie vo veci v marci 2012 a od tej doby riešil iba procesné otázky bez efektívneho výsledku. Vzhľadom na doterajší postup v konaní sa žalobkyňa domnieva, že nie je možné predpokladať, že by súd vo veci konal efektívne. S prihliadnutím na predmet konania, ktorým je ochrana osobnosti dospela k záveru, že i v prípade bezodkladného vydania meritórneho rozhodnutia vo veci samej, účel sledovaný podaním predmetnej žaloby by už nemohol splniť žalobou pôvodne sledovaný cieľ. Podľa žalobkyne súd bezdôvodnými priťahmi v konaní spôsobenými neefektívnymi úkonmi a

pretrvávajúcou nečinnosťou od roku 2011 spôsobil, že žaloba už nemôže splniť svoj účel. Žalobkyňa vzhľadom na dôvod, pre ktorý bola nútená vziať žalobu späť žiadala, aby o trovách súd rozhodol podľa § 257 CSP tak, že žalovanému náhradu trov konania neprizná, pretože preukázané trovy konania mu nevznikli a zastavenie konania nebolo zavinené procesnou stranou (žalobkyňou), ale bolo vynútené nečinnosťou súdu v konaní. Žalobkyňa navrhla nepriznať trovy konania ani intervenientovi, ktorého návrhu na vstup do konania súd napokon vyhovel, nakoľko súd doteraz s intervenientom nekonal a žiadne trovy mu v tomto konaní nevznikli (vzniknúť ani nemohli).

5. Zároveň so späťvzatím žalobkyňa súdu doručila aj podanie žalovaného zo dňa 18.05.2018 - súhlas so späťvzatím žaloby, z ktorého súd zistil, že žalovaný súhlasí so späťvzatím žalobného návrhu žalobkyňou v plnom rozsahu a neuplatňuje si náhradu trov konania ani náhradu trov právneho zastúpenia.

6. Súd doručil procesný úkon žalobkyne - späťvzatie žaloby spolu so súhlasom žalovaného intervenientovi, ktorý prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo dňa 24.05.2018 súdu oznámil, že si uplatňuje náhradu trov konania v celom rozsahu a žiada, aby mu súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania.

Má za to, že v uvedenej právnej veci nie sú splnené podmienky nepriznania náhrady trov konania upravené v ustanovení § 257 CSP; nejedná sa ani o výnimočný prípad a neexistujú ani dôvody hodné osobitného zreteľa pre takýto spôsob rozhodnutia. S ohľadom na skutočnosť, že zastavenie konania bolo zavinené žalobkyňou je namieste, aby súd postupoval v zmysle § 256 CSP a náhradu trov konania priznal protistrane (žalovanému). Od tohto práva žalovaného, na strane ktorého intervenient vystupoval, sa odvodzuje aj právo intervenienta na náhradu jeho trov konania. Nie je možné súhlasiť s tvrdením žalobkyne uvedeným v späťvzatí žaloby zo dňa 18.05.2018, že súd doteraz s intervenientom nekonal a teda žiadne trovy v tomto konaní mu nevznikli a vzniknúť nemohli. Po tom, čo Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 8 Co 9/2017 - 334 zo dňa 17.08.2017 pripustil vstup intervenienta do konania, súd dňa 02.01.2018 doručil intervenientovi žalobu a vyzval ho, aby sa k nej vyjadril. Intervenient sa prostredníctvom právneho zástupcu k žalobe vyjadril a to čiastočným vyjadrením zo dňa 17.01.2018 a následne po tom, čo nahliadol do súdneho spisu aj doplneným vyjadrením zo dňa 30.01.2018. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že súd s intervenientom konal.

Zásadné je tiež to, že intervenient sa od začiatku konania prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal vstupu do konania na stranu žalovaného a to minimálne týmito podaniami - oznámenie vstupu vedľajších účastníkov zo dňa 17.05.2012, dovolanie vedľajšieho účastníka zo dňa 18.12.2012 (voči uzneseníu Krajského súdu v Bratislave č. k. 6 Co 420/2012 - 196 zo dňa 30.10.2012), oznámenie vstupu vedľajšieho účastníka zo dňa 04.02.2013, odvolanie vedľajšieho účastníka zo dňa 02.04.2014 (voči uzneseníu Okresného súdu Bratislava III č. k. 44 C 144/2011 - 290 zo dňa 19.03.2014), dovolanie vedľajšieho účastníka zo dňa 09.02.2015 (voči uzneseníu Krajského súdu v Bratislave č. k. 8 Co 389/2014 - 303 zo dňa 20.11.2014). Na základe dovolania zo dňa 09.02.2015 (voči uzneseníu Krajského súdu v Bratislave č. k. 8 Co 389/2014 - 303 zo dňa 20.11.2014) intervenient dosiahol pripustenie jeho vstupu do konania na strane žalovaného. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je zrejmé, že intervenientovi v konaní vznikli preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky (trovy právneho zastúpenia), ktoré mu vznikli v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

7. Podľa § 470 ods.1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku platného a účinného od 01.07.2016 (ďalej len CSP), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 470 ods.2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

10. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

11. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

12. Podľa § 146 ods. 2 CSP, súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

13. Konanie sa začína doručením žaloby na súd. Žalobca ako pán sporu disponuje po začatí konania subjektívnym právom vziať žalobu späť a dosiahnuť zastavenie konania alebo jeho časti bez meritórneho rozhodnutia. Žalobca nie je obmedzený vo výkone svojho práva vziať žalobu späť, pokiaľ konanie ešte nebolo právoplatne skončené. Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Zastavenie konania alebo jeho časti z dôvodu späťvzatia žaloby nie je limitované hospodárnosťou konania ako v prípade zmeny žaloby.

14. V tomto konaní žalobkyňa doručila súdu späťvzatie žaloby ako jednostranný procesný úkon, ktorým prejavila vôľu nepokračovať ďalej v konaní s úmyslom dosiahnuť jeho zastavenie bez meritórneho rozhodnutia. K späťvzatiu žaloby došlo po začatí pojednávania a preto bolo potrebné zistiť stanovisko žalovaného k späťvzatiu žaloby. Žalovaný vyslovil súhlas so späťvzatím žaloby písomne podaním zo dňa 18.05.2018 a tento deklaroval aj v žiadosti o zrušenie vytyčeného pojednávania resp. o rozhodnutie veci bez nariadenia pojednávania zo dňa 22.05.2018, keď uviedol, že pred uskutočnením nariadeného pojednávania (23.05.2018) bol informovaný, že súdu bolo doručené späťvzatie žaloby v plnom rozsahu zo strany žalobkyne, spolu s ktorým žalobkyňa doručila súdu aj súhlas žalovaného s týmto späťvzatím. .

15. Súd na základe uvedeného, keď žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil a na základe citovaných zákonných ustanovení v zmysle § 145 ods. 1 CSP konanie zastavil.

16. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

17. Pojem procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie zodpovednosti za zavinenie sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania je povinnosťou súdu skúmať, či niektorá zo strán sporu zavinila, že konanie sa muselo zastaviť. Záver súdu o tom, že je splnený predpoklad na náhradu trov konania nevyklučuje aby súčasne nedospel k záveru, že sú splnené tiež predpoklady na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP.

18. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. Aplikácia uvedeného ustanovenia prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa pre ktoré súd náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť však o celkom výnimočný prípad, ktorého výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci ako aj v okolnostiach na strane strán sporu.

20. Žalobkyňa zobrala žalobu späť a žiadala konanie zastaviť s odôvodnením, že súd bezdôvodnými prietahmi v konaní spôsobenými neefektívnymi úkonmi a pretrvávajúcou nečinnosťou od roku 2011 spôsobil, že jej žaloba už nemôže splniť svoj účel.

V tomto smere súd má za to, že nemožno pričítať fakt, že konanie na súde prebieha takmer sedem rokov bezdôvodným prietahom zo strany súdu, nakoľko dĺžka konania bola spôsobená uplatňovaním si procesných práv (návrhov) v konaní stranami sporu, resp. vedľajším účastníkom. V konaní súd postupoval bez prietahov, keď po vyjadrení žalovaného k žalobe bolo bezodkladne nariadené pojednávanie (04.04.2012 - na, ktorom bola vypočutá žalobkyňa) a ktoré bolo odročené za účelom vykonania navrhnutého dokazovania výsluchom svedkov. Následne oznámili vstup do konania vedľajší účastníci podaním zo dňa 17.5.2012, voči ktorému žalobkyňa vyjadrila nesúhlas podaním zo dňa 05.06.2012. Nasledovali procesné rozhodnutia súdov a procesné úkony strán sporu (tak ako je to uvedené v bode 6. odôvodnenia tohto uznesenia) s tým, že na základe opakovaných dovolaní vedľajšieho účastníka (za nesúhlasu s jeho účasťou v konaní zo strany žalobkyne) tento dosiahol svoju účasť v konaní na strane žalovaného. Až po ostatnom rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave uznesením č. k. 8 Co 9/2017 - 334 zo dňa 17.08.2017 (doručeným súdu prvej inštancie dňa 02.11.2017) bol s definitívou platnosťou ustálený okruh strán sporu, keď bol pripustený vstup intervenienta (predtým

vedľajšieho účastníka) do konania na stranu žalovaného, ktorý má procesné práva účastníka, na koho strane vystupuje. Pred týmto rozhodnutím nebolo možné nariadiť pojednávanie vo veci.

Za tejto situácie súd má za to, že nemožno považovať uplatňovanie si procesných práv strán sporu v konaní (a rozhodovanie o nich) za výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa (práve procesné úkony strán sporu mali vplyv na dĺžku konania), na základe ktorých by súd mohol upustiť od všeobecného procesného princípu zodpovednosti za procesné zavinenie zastavenia konania.

21. O náhrade trov konania súd preto rozhodol podľa ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. K zastaveniu konania došlo pre správanie žalobkyne, ktorá dospela k záveru, že žalobu berie v celom rozsahu späť, pričom súd nepovažoval (z dôvodov uvedených v bode 20. odôvodnenia tohto uznesenia) dôvody späťvzatia uvedené žalobkyňou za relevantné pre rozhodnutie v zmysle § 257 CSP.

Súd preto dospel k záveru, že zastavenie konania procesne zavinila žalobkyňa, keď sa rozhodla nepokračovať v konaní.

Na základe uvedeného súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, že nárok na ich náhradu nepriznal žalovanému (ktorému by mu inak na základe procesného zavinenia zastavenia konania žalobkyňou patrili) a to z dôvodu, že tento výslovne uviedol, že trovy konania si voči žalobkyňi neuplatňuje.

Intervenient, ktorý v tomto konaní vystupoval na strane žalovaného (a teda jeho nárok na náhradu trov konania sa odvíja od nároku žalovaného), si uplatnil náhradu trov konania a súd preto rozhodol tak, že mu tento nárok voči žalobkyňi priznal v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania intervenienta rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením až po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za

následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.